

РЕШЕНИЕ

№ 4996

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **8104** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

[фирма], чрез адв. Т. Т. от САК, обжалва решение от 13.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22 състав по Н. дело № 20928/2011 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2202784/27.05.2011 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., налагащо на дружеството имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда.

Ответникът изразява становище за правилност на обжалваното решение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е частично основателна.

1. а. Обратно на основния касационен довод, правилно е заключението на СРС за съответствието на АУАН и НП с изискванията към тяхната форма и в частност - предвидените в чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Обстоятелствената част и на двата акта възпроизвежда съдържанието на даденото при конкретна проверка на контролните органи предписание, определеният срок за изпълнение и констатирания при последваща проверка факт на неизпълнението му. Описанието на съставомерните признаци от състава на нарушението изключва и възможността от засягането на правото на защита на адресата на постановлението, за обезпечаването на което са

установени и реквизитите към формата на АУАН и НП.

б. При фактическите установявания на СРС, обвързващи и касационната инстанция (чл. 220 от АПК) за неизпълнение от дружеството, в качеството му на работодател, на задължително предписание на контролен орган по спазване на трудовото законодателство, съответна на закона е квалификацията на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ.

2. а. Служебната проверка на касационната инстанция с обхвата по чл. 218, ал. 2 от АПК констатира, че в противоречие с материалния закон въззивният съд, отричайки хипотезата на маловажност, не е обсъдил относимостта към случая на института на маловажност по 415в, ал. 1 от КТ. Разпоредбата урежда привилигиран състав на отговорност за маловажни нарушения по КТ. Съставът е специален и изключва приложимостта на общата норма на чл. 28 от ЗАНН. При изпълнението на посочените в него условия не е предвидена възможност за освобождаване въобще от административно-наказателна отговорност, за разлика от чл. 28 от ЗАНН, а се налага същата по вид санкция, но в многократно по-нисък размер – вж. Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на ВАС по тълк. дело № 7/2010 г.

б. Нарушението, предмет на НП, попада в хипотезата на маловажност по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Въпреки, че в случая нарушението, осъществено с неизпълнение на предписанието в дневника за трудовите книжки да се отразява срещу подпис получаването на оформените и предадени трудови книжки при прекратяване на трудовите правоотношения (дадено в съответствие с чл. 6, ал. 2 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж), не е било отстранено, според редакцията на текста към релевантния момент по чл. 3, ал. 1 от ЗАНН (ДВ, бр. 58 от 2010 г.) е била достатъчна само обективната възможност за неговото отстраняване. Изпълнен е и вторият елемент от фактическия състав по чл. 415в, ал. 1 от КТ – нарушението по чл. 415, ал. 1 от кодекса е формално, а не резултатно, и по хипотеза от него не са произтекли вредни последици за работници и служители.

3. НП, издадено при съществуващи основания за прилагане на чл. 415в, ал. 1 от КТ, е подлежало на изменение, а потвърждаващото го решение на районния съд е засегнато от касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2, предл. 2-ро от НПК. Обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – решено по същество чрез преквалификация на нарушението по чл. 415в, ал. 1 от КТ. По съществуването на това правомощие на административния съд се е произнесъл ВАС с цитираното по-горе тълкувателно решение. Санкционният акт следва да бъде изменен, като се определи размер на имуществената санкция от 100 лв., съответстващ на предвидения минимум в разпоредбата за маловажно нарушение.

Воден от горното, Административен съд – София-град, XIII касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 13.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22 състав по Н. дело № 20928/2011 г. И **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:** **ИЗМЕНЯ** Наказателно постановление № 22-2202784/27.05.2011 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., като на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ определя

на [фирма] имуществена санкция в размер на 100 (сто) лева за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: